Vůně ženy - David Michal

Kdo mě spálil já se ptám, údiv nad proměnou od rána mám,
kdo mě spálil, když jen hřál,
parfém spáleniště navždy mi dal.
Od rána dech ženy už znám, óóóó, vůni ženy už znám, óóóó.
Ženskou vůni cítit mám, když mě obejmou i když budu sám,
vůni dávnou, vzácnou kořenou
stejnou nad Vltavou i nad Seinou.

R: Od rána dech ženy už znám, óóóó, vůni ženy už znám, óóóó,
   vůni ženy už znám, óóóó, vůni ženy už znám. (stále ji cítím)

R: Od rána dech ženy ...
   ...od rána ji cítím.

R: Od rána dech ženy ...
   ...provždy a stále.

R: Od rána dech ženy ....